

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-06-12)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-06-12)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 194. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000163.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Marie til Ernst Trier.
Askov, 12. juni 1866.*

. . . Nu vil jeg skynde mig at benytte tiden, inden kl. bliver 10, til at skrive til dig. Rigtignok kommer Schrøder om lidt og synger morgensang med os; men når vi har sunget den, går han igen, og så kan jeg fortsætte . . .

Jeg har det rigtig godt og er så glad, så glad. Ja, du kan tro, vi har det rart her. Om morgenen kl. 8 synger vi morgensang, skriver så til kl. 10, så kommer Schrøder og holder foredrag til kl. 12. Så spiser vi til middag, og jeg læser eller spiller til kl. 2, så kommer Nutzhorn og har fædrelandsbeskrivelse med os og sang; vi synger to- og trestemmige sange, og det morer os meget. Jeg er »delt« således, at til tostemmige sange synger jeg første stemme; men til de trestemmige går jeg over på anden stemme.

Kl. 4 spiser vi mellemmad, og kl. 5 kommer Fenger og har botanik med os, og det er dog så morsomt. Hvor han dog også er en rar én; han er rigtignok vor yndling allesammen. Mon du kender ham, Rasmus Fenger. Han fortæller så jævnt og så rart, og det morer os så meget at lære alle de blomster og græsarter at kende. Af og til tager han os alle sammen med ned i Estrup-skovene for rigtig at vise os de store træer og deres ejendommeligheder. Vi var således dernede i fredags eftermiddag i det mest mageløse vejr; og da vi var færdige med at se os om, lejrede vi os midt inde i den dejlige skov, på en åben plads. Her satte Fenger sig lige i midten, tog en bog op af sin lomme og spurgte os, om han måtte læse et digt for os; det hed «Morgenvandring» af Oehlenschläger. Du kan da begribe, at jeg blev fornøjet, da det jo netop var det digt, du talte til mig om den dag nede i Hunderup skov. Ja, jeg lyttede godt efter. Derefter sang vi og gik så hjemad, arm i arm, med Fenger i spidsen. Det var en dejlig tur.

Ellers, når vi er hjemme, så kommer Schrøder over kl. 7 og læser højt for os i »Optrin af Nordens kæmpeliv« af Grundtvig. Vi hører i denne tid om Sigurd og Gudrun og Brynhild og sværdet Gram, og alt det. Det er meget spændende, og jeg tror, endnu aldrig jeg har hørt nogen læse så godt højt som Schrøder; i det hele taget er han jo en udmærket lærer . . .

s. 195 Charlotte Schrøder er rigtig venlig og sød; vi blev dus forleden dag, hun sagde det selv til mig . . .

Grethe Knudsen er min yndling blandt eleverne; ved siden af hende har jeg valgt min plads; og med hende deler jeg skuffe og ser i bog sammen. Hun er en yndig og sød pige; det er påfaldende, hvor hun ligner sin broder Anders. Hun kom før og bad mig, om jeg endelig vilde hilse dig så meget . . .